

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011728
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Javorková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3118011728.12

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beáty Javorkovej a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Mariána Dunčka na verejnom zasadnutí konanom dňa 08. júna 2021 prejednal odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Trenčín a obžalovaného

V. K.,

nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom V. C., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/155/2018 zo dňa 11.02.2020 a takto jednohlasne

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine a o náhrade škody.

Výroky o trestoch odňatia slobody a zákaze činnosti v rozsudku súdu prvého stupňa zostávajú týmto zrušením nedotknuté.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátorky a obžalovaného zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný V. K. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., pretože dňa 08.12.2017 v čase okolo 16.15 hod. viedol ako vodič autobus EČV: C po ceste I. triedy v katastri obce K. - D., v smere od C. do N. V. nad M. počas predchádzania traktoristu vošiel s autobusom do protismernej časti vozovky, kde došlo k stretu s protiúdcim vozidlom zn. VW Polo, EČV: N ktoré viedla Bc. V. V. v smere od N. V. nad M. do Trenčína, pri dopravnej nehode utrpela Bc. V. V. úrazovo-krvácavý šok pri kompresívnych poraneniach hrudníka s trhlinou srdca s vykrvácaním do dutiny hrudnej, v dôsledku týchto zranení zomrela, pričom obvinený svojim konaním porušil ustanovenie § 15 odsek 5 písmeno a) až c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov tým, že predchádzal vozidlo a nemal pred sebou rozhľad na takú vzdialenosť, ktorá je potrebná na bezpečné predchádzanie a nemohol sa bezpečne zaradiť pred vozidlo, ktoré chcel predísť a ohrozil vodičku jazdiacu v protismere.

Bol za to odsúdený podľa § 149 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na §§ 36 písm. l), n) a 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 3 roky. Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení K. V., V. V. a H. E. so svojimi nárokmi na náhradu škody odkázaní na civilný proces.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť vo výroku o treste, keď voči nemu podali v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka i obžalovaný.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania (a jeho doplnení), ktoré zahlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení rozsudku, uviedol, že pri rozhodovaní o treste a jeho výmere postupoval súd prvého stupňa v rozpore so zákonom. Uložil mu neprimeraný trest odňatia slobody, keď sa dôsledne neriadil ustanoveniami § 34 ods. 1, ods. 3, ods. 4 Tr. zák. a §§ 163 a 168 ods. 1 Tr. por. Na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku kladenému mu obžalobou za vinu. Svoje konanie úprimne oľutoval. Priznal, že zlyhal, avšak snaží sa napraviť. Jeho predchádzajúce odsúdenia pre iný charakter trestnej činnosti, na ktoré všetky sa však hľadí, akoby nebol odsúdený, a jeho priestupkové postihy neposkytujú dostatočný podklad pre záver o takom stupni jeho kriminálnej narušenosti, že jeho náprava je možná len cestou nepodmienečného trestu. Súd prvého stupňa napriek prevahe pohľadujúcich okolností pri výmere trestu vyhodnotil v jeho neprospech aj priestupky, ktoré mu boli uložené. Týchto 6 priestupkov spáchal od roku 2014, teda v období 6 rokov, počas ktorých nezavinil žiadnu inú dopravnú nehodu. Bol uznaný vinným aj preto, že trestný čin spáchal porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo mu uloženej zákonom. Preto podľa jeho názoru nemožno tú istú okolnosť (vodič autobusu - profesionálny vodič) pričítať v jeho neprospech za účelom sprísnenia právnej kvalifikácie a opakovane aj za účelom sprísnenia trestu. Súd prvého stupňa tiež v napadnutom rozsudku bližšie nevysvetlil, prečo neprichádzalo do úvahy aj mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam, čo považuje za žiaduce. Je toho názoru, že pohľadu individualizácie trestu a jeho primeranosti k naplneniu generálnej i individuálnej prevencie postačuje, aby mu bol uložený miernejší podmienečný trest odňatia slobody. Poukázal na svoj nepriaznivý zdravotný stav, kde okrem ochorenia diabetes, s ktorým súvisia aj očné ťažkosti a diabetická noha a spojené chirurgické zákroky má v poslednej dobe ťažkosti s vysokým krvným tlakom. Predložil napokon i kladný pracovný posudok od svojho posledného zamestnávateľa. Navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a aby mu sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. uložil primeraný podmienečný trest odňatia slobody, resp. primeraný trest domáceho väzenia podľa § 53 ods. 1 písm. a), b), c) Tr. zák.

Prokurátorka v písomných dôvodoch odvolania, ktoré podala v neprospech obžalovaného uviedla, že zo znaleckého posudku, ktorý bol v predmetnej veci vypracovaný, vyplýva, že obžalovaný pri predchádzaní traktoristu po technickej stránke viedol autobus vysoko kolízne, keď prešiel s časťou autobusu do protismernej časti vozovky, čo malo za následok zrážku s oproti idúcim vozidlom, ktoré viedla po technickej stránke správne poškodená Bc. V. V.. Obžalovaný sa doposiaľ dopustil celkovo 6 priestupkov na úseku cestnej premávky a dokonca 3 mesiace po dopravnej nehode sa dopustil priestupku tým spôsobom, že prekročil maximálnu povolenú rýchlosť v danom úseku svojej jazdy. Obžalovaný ako vodič a účastník cestnej premávky si tak neosvojil rešpektovanie a dodržiavanie základných zásad cestnej premávky do takej miery, aby mohol garantovať bezpečnosť pre všetkých účastníkov cestnej premávky. Platí to o to viac, keďže obžalovaný je vodičom z povolania. Súd prvého stupňa tak pri rozhodovaní o výmere trestu dostatočne neprihliadol na závažnosť spáchaného skutku a nepostupoval ani v intenciách uznesenia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/104/2019 zo dňa 28.10.2019, keď pri ukladaní trestu neprihliadol na skutočnosti, na ktoré odvolací súd v tomto rozhodnutí poukázal. Navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom výroku o treste a aby sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v strede trestnej sadzby s zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v hornej polovici zákonného rozpätia.

K odvolaniu prokurátorky sa vyjadril obžalovaný prostredníctvom obhajcu. Uviedol, že odvolanie prokurátorky považuje v celom rozsahu za nedôvodné. Poukázal predovšetkým na to, že na hlavnom pojednávaní dňa 11.02.2020 prokurátorka navrhovala obžalovanému uložiť trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby stíhaného prečinu. Následne však bez toho, aby uviedla iné skutočnosti, ktoré by čo i len čiastočne vysvetľovali zmenu jej názoru, žiada v písomných dôvodoch svojho odvolania, aby bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody už v strede trestnej sadzby stíhaného prečinu. Takýto ňou navrhovaný trest považuje za nespravodlivý a neprimerane prísny. Navrhol preto, aby krajský súd odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Tr. por..

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach zotrvali prítomné procesné strany na dôvodoch uvedených v písomných návrhoch. Obžalovaný navrhol svojmu odvolaniu vyhovieť a poukázal zároveň na rozhodnutie iného senátu odvolacieho súdu pod sp. zn. 3To/19/2021, v ktorom bol „potvrdený“ za dve usmrtenia inému obžalovanému podmienený trest odňatia slobody. Odvolanie prokurátorky navrhol obžalovaný zamietnuť. Prítomný prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Tr. por. Poškodení V. V. a K. V. zhodne uviedli, že súhlasia s tým, čo na verejnom zasadnutí uviedol prokurátor.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. na verejnom zasadnutí preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku (o trestoch), ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolania prokurátorky a obžalovaného nie sú dôvodné. Na ich podklade však odvolací súd čiastočne zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine a o náhrade škody.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v obidvoch odvolaniach vytykaná žiadna chyba a odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd v prvom rade konštatuje, že súd prvého stupňa rozhodujúci vo veci opätovne pri ukladaní trestu (trestov) vychádzal z právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v jeho skoršom uznesení (§ 327 ods. 1 Tr. por.).

Odvolací súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach v obdobných trestných veciach uviedol, že ak páchateľ spácha nedbanlivostný trestný čin v doprave, a neboli zistené okolnosti preukazujúce riskantnosť, bezohľadnosť, resp. hazardérstvo v jeho správaní sa ako účastníka cestnej premávky, keď k jeho trestnej činnosti došlo napr. v dôsledku chvíľkovej nepozornosti, ani spôsobený nenapraviteľný následok v podobe smrti iného účastníka cestnej premávky (znak skutkovej podstaty stíhaného trestného činu) nie je takou okolnosťou, ktorá by nevyhnutne musela viesť k záveru o potrebe uloženia trestu odňatia slobody spojeného s jeho výkonom. V prejednávanej trestnej veci sú však prítomné také okolnosti prípadu, ktoré podľa názoru odvolacieho súdu neumožňujú postupovať „obdobným“ spôsobom.

Ako už odvolací súd konštatoval vo svojom skoršom uznesení, u obžalovaného nešlo o prvé vybočenie z medzí riadneho života popri spáchaní tohto nedbanlivostného trestného činu. Na úseku dopravy bol priestupkovo postihovaný hneď niekoľkokrát, a to aj po spáchaní stíhaného skutku, čo svedčí o závere, že má i naďalej problémy s dodržiavaním ustanovení cestného zákona. Obžalovaný konkrétne spáchal dopravné priestupky v dňoch 13.06.2014, 30.06.2014, 19.12.2015, 27.05.2016, 10.12.2017, 10.02.2018 a 28.02.2020. Na tomto závere pritom nemení nič skutočnosť, že obžalovaný je profesionálnym vodičom. U takýchto vodičov je potrebné vyžadovať dodržiavanie zákona o cestnej premávke, čo platí o to viac, ak ide o vodiča, ktorý vykonáva hromadnú prepravu osôb.

Skutkové okolnosti prejednávanej veci svedčia tiež o závere, že obžalovaný ako vodič autobusu svojou jazdou hazardoval so životmi iných účastníkov cestnej premávky. Za nepriaznivých poveternostných podmienok a pri zníženej viditeľnosti takouto svojou jazdou vykonal manéver, ktorý viedol k nenapraviteľnému následku v podobe smrti iného účastníka cestnej premávky - mladej ženy v produktívnom veku, ktorá bola zároveň v tom čase aj matkou dvoch maloletých detí. Tu tiež odvolací súd zdôrazňuje, že následky takéhoto konania obžalovaného mohli byť ešte aj vážnejšie, nakoľko v osobnom motorovom vozidle alebo jej poškodenej sa nachádzala aj jej v tom čase ešte nepĺnoletá dcéra.

Ide pritom o okolnosti, na ktoré musí každý účastník cestnej premávky, o to viac vodič z povolania myslieť, a tieto predvídať. Najmä to platí v prípade, ak vedie v cestnej premávke „väčšie“ motorové vozidlo (akým je nepochybne aj autobus), stret s ktorým môže mať fatálne následky pre iných účastníkov cestnej premávky. Obžalovaný je totiž z hľadiska svojho povolania ako osoba vykonávajúca hromadnú prepravu osôb zodpovedný nielen za životy cestujúcich v dopravnom prostriedku, ktorý vedie, ale z pohľadu vyššie uvedených skutočností aj životy ostatných účastníkov cestnej premávky.

K odvolacej námietke obžalovaného, že bol uznaný vinným aj preto, že trestný čin spáchal porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania, postavenia alebo funkcie alebo mu uloženej

zákonem, a preto nemožno túto okolnosť (vodič autobusu - profesionálny vodič) pričítať v jeho neprospech aj za účelom „sprísnenia“ trestu, odvolací súd uvádza nasledovné. Ako vyplýva z právnej vety skoršieho rozsudku súdu prvého stupňa, tak obžalovaný bol uznaný vinným, pretože inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona. Závažnejší spôsob konania obžalovaného - § 138 písm. h) Tr. zák. sa teda týkal iba porušenia dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona, ktorého sa môže dopustiť každý vodič, bez ohľadom na to, či je alebo nie je profesionálnym vodičom.

Odvolací súd na základe vyššie uvedených skutočností preskúmal výrok o treste a zistil, že súdom prvého stupňa uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 2 roky je primeraný a spravodlivý, zodpovedajúci zásadám generálnej a individuálnej prevencie, a zároveň potrebný na zabezpečenie nápravy a prevýchovy obžalovaného. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je nevyhnutné na splnenie účelu trestu (§ 34 ods. 1, 2 a 4 Tr. zák.) na obžalovaného pôsobiť týmto druhom a výmerou trestu, ktoré zodpovedajú hore uvedeným zisteniam týkajúcim sa spôsobu spáchania činu a jeho následku, zavinenia, pohnútky, a osoby obžalovaného a jeho pomerov. Uloženie takéhoto trestu v súlade so zákonnými ustanoveniami uvedenými vo výrokovej časti napadnutého rozsudku súd prvého stupňa aj riadne odôvodnil. Je potrebné zdôrazniť, že jeho výmera bola určená na samej dolnej hranici upravenej trestnej sadzby, pri zohľadnení dvoch poľahčujúcich okolností na strane obžalovaného podľa § 36 písm. l) Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutoval) a § 36 písm. n) Tr. zák. (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom svojím vyhlásením o vine, ktoré súd prvého stupňa aj prijal).

Záverom odvolací súd uvádza, že v predmetnej veci bol skorší odsudzujúci rozsudok súdu prvého stupňa vyhlásený dňa 16.07.2019 podľa § 321 ods. 1 písm. b), e), ods. 2 Tr. por. zrušený len vo výroku o uložených trestoch uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/104/2019 zo dňa 29.10.2019 a vec bola podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Výroky o vine a náhrade škody zostali týmto zrušením nedotknuté. Podstatou vrátenia veci bolo porušenie zásad ukladania trestov a tiež nepreskúmateľnosť výroku tohto rozsudku o uložení podmienenečného trestu odňatia slobody z hľadiska splnenia jeho účelu v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák.

Odvolací súd pri prieskume veci teda zistil nadbytočnosť výrokov o vine a o náhrade škody v napadnutom rozsudku, a to v kontexte ustanovenia § 166 Tr. por., v zmysle ktorého súd, ktorý rozhoduje znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok bol na základe odvolania, dovolania alebo návrhu na obnovu zrušený len čiastočne, uvedie v novom rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje. Na súvislosť týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, pritom poukáže. Uvedené zistenie bolo preto dôvodom na zrušenie týchto výrokov napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por.

V skoršom rozsudku súdu prvého stupňa (ktorý bol vyhlásený dňa 16.07.2019) nadobudol výrok o vine právoplatnosť dňa 16.07.2019, výroky o náhrade škody u poškodených K. V. a V. V. nadobudli právoplatnosť dňa 01.08.2019 (márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania po vyhlásení tohto rozsudku), a napokon posledný výrok o náhrade škody v prípade poškodeného H. E. nadobudol právoplatnosť dňa 15.08.2019 (márnym uplynutím lehoty na podanie odvolania po doručení tohto rozsudku).

Z uvedených dôvodov mal súd prvého stupňa po vrátení veci na nové prejednanie rozhodnúť len o výroku o treste, resp. výrokoch o trestoch, a poukázať na výroky o vine a o náhrade škody v jeho skoršom rozsudku v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/104/2019 zo dňa 29.10.2019 (§ 166 Tr. por.). Aj v odôvodnení napadnutého rozsudku sa súd prvého stupňa mal zaoberať len výrokom o treste, resp. výrokmi o trestoch.

Aj zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia bolo správne a zákonné, nakoľko pred spáchaním trestného činu obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody, pričom iné zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody sa odvolaciemu súdu nejavilo ako dôvodné (§ 48 ods. 4 Tr. zák.).

Pokiaľ ide o uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu na 3 roky, tak aj tento považoval odvolací súd za primeraný a spravodlivý, aj v kontexte toho, že tento bol uložený

popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, výkon ktorého sa do doby výkonu trestu zákazu činnosti nezapočítava (§ 61 ods. 8 Tr. zák.).

Z takto rozvedených dôvodov preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 3 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výrokoch o vine a o náhrade škody, nakoľko už skôr nadobudli právoplatnosť v rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/155/2018 zo dňa 16.07.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23To/104/2019 zo dňa 29.10.2019. Ohľadom výroku o treste odňatia slobody a zákaze činnosti o odvolaniach prokurátorky a obžalovaného rozhodol tak, že tieto podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.